

niet moede, dat aan de onder hem geplaatste commandanten in te prenten. Hij had zich naar Maastricht begeven. *'Ich treibe, wo und wie ich kann'*, schreef hij in zijn dagboek,

*'denn ich muss die 4. Panzer-Division noch heute Nacht über die Maas und den Albert-Kanal herüberheben, damit der Feind nicht zur Besinnung kommt . . . Kuchler (18. Armee) bitte ich, seine motorisierten Kräfte so früh und so weit wie möglich über Gennep vorwärts zu treiben. Nötig wird dieser leise Druck nicht sein . . ., ich darf aber nichts versäumen um die Sache vorwärtszupeitschen.'*¹

Er was voor dat opzweepen nog een extra reden: ook von Bock wist, dat bij de luchtlandingen in westelijk Nederland veel was misgegaan; de Moerdijkbrug was evenwel veroverd en *'das ist'*, schreef hij, *'zunächst einmal die Hauptsache.'*²

Zo was het. Op de as van hun voornaamste aanval (Rijnland-Rotterdam) hadden de Duitsers de belangrijkste, maar tegelijk hachelijkste punten (de bruggen bij Gennep, Moerdijk, Dordrecht, Rotterdam) stevig in handen.

¹ F. von Bock: Dagboek aantekeningen, 10 mei 1940, aangehaald door H. A. Jacobsen: *Dokumente zum Westfeldzug 1940* (1960), p. 10; verder aan te halen als Jacobsen: *Dokumente.* ² A.v.